A°. 1840. N°. 40.

ZONDAG DEN 17den MEI.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 Mei 1840.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1°. J. P. C. VAN DE LANDE, zoo voor zich als voor zijne Huisvrouw C. F. BRANDON, voor de Slaven *Charles* en *Charles*, de eerste aan hem, en de tweede aan hem en zijne Huisvrouw in eigendom toebehoorende.

2°. Fungerende CURATORS, als beheerende den Boedel C. F. van EMBRICQS, voor de Slavin *Hendrika*, aankomende gemelden Boedel.

3°. Fungerende CURATORS, als beheerende den Boedel AVONTUUR van WINDHORST, voor de Slavin *Dorothea* en hare Kinderen *Venus*, *Coba*, *Jan*, *Meintje*, *Martha* en *Francina*, en voor de Slavin *Clarinda* en haar Kind *Rebecca*, aankomende gemelden Boedel.

4°. J. SOLIS, als Straatvoogd over en voor de Slavin *Martina* en haar Kind *Johanna Christina*, weleer toebehoord hebbende aan de Weduwe MIDDENDORP geboren VOGT.

En

5°. A. J. S. WOLFF, voor den Slaaf *Jacques*, haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEZEILD.

Den 16den dezer, Z. M. Brik *PEGASUS*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee C. J. F. MEURER, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin, naar Curaçao.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *26 Maart.*

Onlangs is voor de regtbank alhier de nietigheid gevraagd van een testament op 7 Julij 1835 voor den Notaris Mr. Jan Fabius en getuigen gepasseerd, op grond dat zekere Johann Lorenz Heinrich Schnellschlager, daarbij als getuigen geroepen, op 2 Mei 1757 te Rudolstad in Saxen was geboren, en alzoo de vereischte hoedanigheid miste van *onderdaan des Konings te zijn en de burgerlyke regten te genieten.* De regtbank heeft echter bij vonnis van 24 Maart ll. dezen eisch ontzegd, op grond vooral dat, indien ook de voormelde getuige buiten het Koningrijk mogt geboren zijn, hij evenwel meer dan eene halve eeuw hier te lande en bepaaldelijk in deze stad was gevestigd, aldaar is gehuwd en het beroep van banketbakker heeft uitgeoefend; dat hij alzoo als een binnen de stad Amsterdam gevestigd ingezeten, zoo onder de vroegere Nederlandsche regeringen als later onder de Fransche overheersching als staatsburger is verbleven, erkend, en zich voortdurend en tot op deszelfs overlijden heeft gedragen; dat met betrekking tot het genot der burgerlijke regten, geheel overeenkomstig den onbekrompen geest der oud Nederlandsche wetten en gewoonten, in de Art. 10 en 11 der staatsregeling voor het Bataafsche volk geproclameerd 1 Mei 1798, uitdrukkelijk was bepaald, dat een geboren vreemdeling, die alstoen gedurende de laatste tien jaren in de republiek zijne vaste woonplaats gehouden had en in staat was de Nederduitsche taal te lezen en te schrijven, het regt had om zich in het openbaar stemregister der gemeente, waartoe hij behoorde, te doen inschrijven, en dat hij door die inschrijving niet alleen het regt verkreeg om zijne stem in de grondvergaderingen uit te brengen, maar zelfs ook om posten van bestuur enz. te kunnen waarnemen en behouden; dat dit beginsel mede niet alleen is aangenomen bij de staatsregeling voor het Bataafsche volk van 16 Octob. 1801, maar dat zelfs in Art. 24 No. 3 van dezelve is vastgesteld geworden, dat behalve andere vereischten tot het verkrijgen van de regten van het actief burgerschap, een onafgebroken oponthoud van vreemdelingen gedurende zes jaren genoegzaam was; dat dus de voormelde getuige bij de invoeging der Fransche wetgeving in achttien honderd en elf reeds voorlang het burgerregt had verkregen, als onderdaan van den Franschen Keizer moest beschouwd worden en als zoodanig het volle genot had van alle burgerlijke regten, zoodat de bepalingen van het Fransche wetboek omtrent de wijze waarop vreemdelingen regt van inboorlingschap of deel aan de burgerlijke regten verkrijgen op Schnellschlager niet van toepassing kunnen worden gemaakt, zonder hem een onherroepelijk verkregen regt te ontnemen, gelijk trouwens de bepalingen hoe men Nederlander worden kan uit derzelver aard alle toepassing missen op personen, die reeds zoo door staatswet als wetduiding Nederlanders zijn.

ADVERTISSEMENTEN.

De Eigenaren van Huizen aan de Stad of derzelver vertegenwoordigers, worden mits deze herinnert, aan de bepalingen van het nu vigerend Reglement op het Brandwezen, gepubliceerd den 12den dezer maand, waarbij (Art. 3 en 4) is voorgeschreven, dat ieder eigenaar van een huis, de verpligting is opgelegd, om zich van twee lederen Brand-emmers, gemerkt met witte verf, met hetzelfde nommer waarmede de huizen waartoe zij behooren, gemerkt zijn, een goede Lantaarn en eene gewone Handspuit te voorzien, zullende over deze objecten eerstdaags, de bij de Wet bevolene *SCHOUWING* plaats hebben.

Paramaribo den 15 Mei 1840.

De Luitenant Kolonel, Kommandant der Schutterij, Chef van het Brandwezen,
P. FIERS SMEDING.

(20182) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME, belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen,* zal op Vrijdag den 22sten Mei 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Charles*, *Godlieb*, *Marjana*, *Aaltje*, *Helena*, *Beliros*, *Martina*, *Sabana*, *Frederika*, *Henri*, *Johannes*, *Elisabeth* of *Bebé*, *Nanette* of *Adjuba* en *Mietje*; aankomende M. L. FINSIJ nom. ux.

Den Slaaf *Cornelis*; aankomende ANDRESA HENRIETTA VAN DER ZIEL.

De Slaven met namen: *Martina*, *Antje*, *Diana*, *Louisa*, *Albertus*, *Martinus*, *Damon*, *Juriaan* en *Jetta*; aankomende E. LEMMERS GODEFROY, Weduwe H. J. POTHUIJS.

De Slaven met namen: *Lena*, *Jetje*, *Catharina*, *Amba* en *Christiana*; aankomende E. B. DE VRIES.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Grave Straat*, Oude Wijk La. D. No. 61 en Nieuwe Wijk La. B. No. 26; aankomende J. H. BRANDON.

Paramaribo den 16 Mei 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Tooneel-Genootschap:

THALIA.

Vijfde Representatie.

Woensdag, 20 Mei 1840.

ARMOEDE EN GROOTHEID;

Tooneelspel in drie Bedrijven.

Na hetzelve:

DE VERSTROOIDEN;

Blijspel in één Bedrijf.

Beiden naar het Hoogduitsch van
A. v. KOTZEBUE.

De aanvang precies ten zeven ure.

De *Entrée-Billetten* op den dag der vertooning in het Tooneel-Gebouw verkrijgbaar.

De Secretaris,
H. F. WESENHAGEN.

(20192)

LEDEREN *BRAND-EMMERS* en *HANDSPUITEN*, te koop bij
(20186) J. J. BENNERNAGEL.

Johannes Abrahamsz.,

(20191) Berigt zijne geëerde begunstigers dat hij heeft ontvangen het onderstaande, hetwelk hij tot gerief der Ingezetenen, *à contant*, voor zeer BILLIJKE prijzen, bij het heele- halve- en kwart ℔ verkoopt, als:

Groene en zwarte Thee; Broodsuiker, witte en bruine Kandij, Tafel Amandelen, gepelde zoete- en bittere dito, zwarte- witte- en Jamica Peper, bruine- witte- en bloem van Sago, SMIRNA VIJGEN in doozen en matjes, gedroogde Appelen, Pruimedanten, Muscadel Rozijnen, Krenten, Vermicelle, Foelie, Nagelen, Nootmuscaat, Kaneel, Rijst, Gort, Stijfsel, Blaauwsel, Indigo, witte Zeep, Hollandsche Stroop, enz.

Voorts, behalve gebrande en ongebrande Koffij; vat-, vorm Suiker en Masjoude, Kakao, Voorloop en Melassie, PATENT- en ZOETE OLIE en *CURAÇAOSCHE* SIGAREN.

Paramaribo den 13 Mei 1840.

(18320) De ondergeteekende verzoekt elk en een iegelijk, die vorderingen hebben ten lasten de Boedel van nu wijlen CHRISTINA van TANNEN, om zoo spoedig mogelijk aan hem, of aan den Heer J. L. DU CORAL blanco-rekeningen in te zenden.

Paramaribo den 16 Mei 1840.

H. G. TANNEN,
Testamentair Executeur.

(20183) De ondergeteekende verwittigt het geëerd Publiek door dezen, dat hij zijne op JOSEPH TELLES uitgebragte Acte-procuratie, *redenshalve* heeft ingetrokken. — Wijders verzoekt hij elk en een iegelijk, die met hem openstaande zaken heeft, met niemand anders, dan met hem zelven te komen vereffenen.

Paramaribo den 16 Mei 1840.

Hs. van Hs. v. BUTTNER.

(18331) De Wed. N. WESSELHUIS en hare *drie* minderjarige Kinderen vertrekken.

Het tegenwoordig Oogenblik.

Een waardig Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft zich, in de afgeloopene week, in de openbare vergadering, luide beklaagd over het verloopen van den kostbaren tijd, over het reeds verstrijken van drie der zes maanden, gedurende welke men gehoopt had, dat de gewigtige aangelegenheden, welke in December jl. hangende waren, zouden worden geregeld. Wanneer men de zaken wel beschouwt en naaukeurig gadeslaan, dan had de onafhankelijke man geen ongelijk. Drie maanden zijn reeds verstreken en zijn wij een stap voorwaarts getreden? Zijn de Financien van den staat op beteren voet gebragt, voldoen de voorstellen tot Herziening der Grondwet aan den algemeenen wensch? Bestaan er waarborgen voor de Toekomst. Is het Tegenwoordige verzekerd? Mag men zich vleijen, dat de Regering ten aanzien van het beheer der geldmiddelen, voortaan een beteren weg zal inslaan. Komen hare voorstellen daarmede overeen? Getuigen zij reeds van hare zucht, om den goeden weg te willen bewandelen, om openbaarheid, orde en zuinigheid in te voeren, om de staatsregeling naar de behoeften des volks en den geest des tijds in te rigten? Niets van dit alles. Op dit oogenblik bevindt de Natie zich nog op dezelfde hoogte als op de helft van de maand Dec. jl., met de droevig onderscheid echter, dat men toen nog de hoop koesterde, dat het gouvernement, ten aanzien der grondwet, aan het verlangen des volks zou voldoen, welke hoop sedert vervlogen is; met dat droevig onderscheid echter, dat de regering, ter bestrijding der gewone behoeften des lands voor slechts een jaar, eene geldleening aanvraagt van bijkans dertien millioenen guldens, met dat treurig onderscheid daarenboven, dat het toen scheen, dat de regering, nopens de verkeerde uitlegging, welke zij gaf aan art. 60 der grondwet, nopens het beheer der geldmiddelen van den Oost, van gevoelen veranderd was en zij dat art. in den waren zin had opgevat, terwijl zij nu alles aan de kennisneming der vertegenwoordiging heeft onttrokken, en alle uitkeering van den Oost heeft doen ophouden. Voorwaar, dit was de bedoeling niet, toen onze afgevaardigden de leenings- en begrootings-wetten afstemden; toen zij, aan Eed en Pligt getrouw, het: *tot hiertoe en niet verder* uitspraken.

Moet het dan nu verwonderen, wanneer men verneemt, dat de Vertegenwoordiging nadeelig gestemd is, zoowel ten aanzien der financiële ontwerpen, als ten opzigte der voorstellen, tot wijziging der Grondwet. Het tegendeel is waar. Zij zouden zich zelven ongelijk blijven, hun gedrag zou aan belagchelijkheid grenzen, indien zij, onder verergerde omstandigheden, aannamen datgene, wat zij vroeger, nagenoeg met algemeene stemmen, verwierpen, of wel zoodanige voorstellen, die daarmede mogten overeenkomen. Is het dan niet natuurlijk, dat zij zich zelven gelijk blijven, dat zij nu afkeuren wat zij vroeger onaannemelijk achtten?

Voorwaar, leed moet het doen, dat wij na verloop van drie maanden, op zulk eene hoogte zijn. Ook wij hadden ons gevleid, dat de Regering meer gehoor zou hebben verleend aan de lessen die zij in December jl. heeft ontvangen. Wij hadden vertrouwd, dat de toen verkregene ondervinding voor haar niet verloren zou zijn gegaan. En men zegge ons niet: de Regering heeft daartoe den tijd niet gehad; zij is buiten de mogelijkheid geweest, aan het algemeene verlangen te voldoen; want wij antwoorden: ook hier is het tegendeel waar; de vertegenwoordiging, even voorzigtig als vastberaden, heeft haar bijkans twee maanden tijds gelaten, om al datgene in orde en tot stand te brengen of wel te ontwerpen, hetgeen zou kunnen strekken, om de wenschen van de getrouwe afgevaardigden des lands te verhooren. Wat meer is, vijf leden der Tweede Kamer doen een uitmuntend voorstel, hetwelk echter de Regering op haren weg, tot de Herziening der Grondwet, eenige belemmering zou kunnen veroorzaken, en ziet daar, de groote meerderheid der Kamer slaat het voorstel voor het oogenblik af, om de Regering alsnog in de gelegenheid te stellen de verlangde ontwerpen uit haren boezem aan te bieden. Met de meeste zorg, met de meeste kalmte, wijdden de vertegenwoordigers zich aan het onderzoek van de punten, die hij de herziening der grondwet, in het welbegrepen en duurzaam belang des vaderlands in aanmerking behoorden te komen! Te vergeefs. Het eene onvoldoende voorstel volgt het andere op en mogt al het eene ontwerp eenige gewenschte veranderingen aanbieden, dan gaat hetzelve, van eenen anderen kant, weder met zoo veel onduidelijkheid of onaannemelijke bepalingen, vergezeld, dat de slotsom van alle overweging zal moeten zijn, dat deze voorstellen, welke niet leiden tot eene algemeen gewenschte en zoo noodzakelijke herziening der grondwet, niet kunnen worden aangenomen.

Bij dat alles voegt zich dan nog, het achterblijven van het ontwerp van wet, nopens eene betere inrigting der algemeene rekenkamer en het aanbieden van een ontwerp, nopens het Syndicaat, hetwelk eene beschikbaarstelling van dertig millioenen guldens inhoudt. En dan vereenigen wij ons volgaarne met het geachte lid der Tweede Kamer, hetwelk Woensdag jl. verklaarde, dat wij, na drie maanden tijds niet voorwaarts getreden, maar veeleer achteruit gegaan zijn.

Met grond hooren wij hier en daar reeds de vraag opperen: waar moet dit heen; wat zullen er de gevolgen van zijn; wat staat Nederland te wachten? En wij antwoorden: nog is het tijd, dat aan de wenschen van Nederland worde voldaan. Nog is het tijd om voor het verstrijken van den bepaalden tijd, 1o. Julij aanstaande, de herziening der grondwet tot een gewenscht einde te brengen, de financien van den staat op betere grondslagen te vestigen. Maar, wil men het een en ander, dan is er geen tijd te verliezen. Dan behooren er geen twee maanden te verloopen, om zeven voorstellen voor den dag te brengen: waardoor slechts zeer enkele wenschen verhoord worden, en die aan den anderen kant, de zaken nog verslimmeren. Wij bidden de Regering zich den toestand te herinneren, waarin zich het geheele land, op het einde des vorigen jaars, bevond; de schoone maar treurige positie onzer Tweede Kamer; de gevaarvolle en droevige gesteldheid van het gouvernement zelf. Wij bidden de Regering, om niet andermaal het laatste oogenblik af te wachten, dat even jammerlijke uitkomsten, als vroeger, zou kunnen opleveren en dan welligt met mindere mogelijkheid van herstel. Uit dat oogpunt beschouwd, waren de treffende woorden van den heer Warin ons aangenaam. Zij behelzen eene waarschuwing, zoo lange het nog tijd is. Wat er later ook moge gebeuren, de Kamer is van alle verantwoordelijkheid ontslagen, want zij heeft de Regering gewaarschuwd. Aan de Kamer zal het niet te wijten zijn, als men, op het laatste oogenblik gekomen, vernemen zal, dat de Vertegenwoordiging zich om het duurzaam belang van den Staat, en uit een juist inzigt van het welzijn van den Staat, andermaal verpligt heeft gevonden, de Regering de hulpmiddelen voor de tweede helft des jaars te weigeren. De afgevaardigde, die eenmaal de merkwaardige woorden uitsprak: *„ik kan niet, omdat ik niet mag;"* zal dezelve herhalen, en geen lid der 2de Kamer zal achterblijven, zich aan zijne edele verklaring aan te sluiten. Na zou het zelfs geen geachte staatsman meer wezen, die een oogenblik de Kamer deed huiveren, toen hij de treurige mare verspreidde, dat hij bij eene verwerping der Leeningswet zou aftreden. Ook na die droevige tijding deinsde de Kamer niet terug. Hoe veel te minder zal zij het thans doen. Het is uit dezen hoofde, dat wij de Regering ernstig smeeken, aan het verlangen onzer waardige volksvertegenwoordiging en van het getrouwe Nederlandsche volk te voldoen, eene grondwet tot stand te brengen, welke aan allen of ten minste de groote meerderheid, zal voldoen. Aan de Financien van den Staat eene betere regeling te geven. Alle verwikkeling en duisternis te doen eindigen. Openhartig en ter goeder trouwe den goeden weg te bewandelen. Daardoor alleen kan het vertrouwen op goede grondslagen gevestigd, de Eensgezindheid bevorderd en het gemeen overleg in stand gehouden worden.

Wat de Kamer betreft, houden wij ons verzekerd, dat dezelve hier, waar het de gewigtigste belangen des vaderlands geldt, even als in Decemb. 1839, aan Eed en Pligt getrouw blijvende, voor geene Werkzaamheid, voor geene Moeite, zal terug deinzen, maar steeds door IJver en Loffelijke Volharding zal geleid worden daar waar het zake is, het geluk van het Volk te verzekeren, hetwelk zij in December jl. zoo waardiglijk heeft vertegenwoordigd, en hetwelk nimmer zou kunnen vergeten, indien deszelfs getrouwe afgevaardigden, op een oogenblik dat het de grootste belangen, de gewigtigste aangelegenheden des Vaderlands geldt, zich ongelijk zouden blijven, of wel zouden insluimeren, hetgeen wij met den doodslaap zouden moeten vergelijken en waarvan wij de schromelijkste gevolgen voor Nederland zouden vermeenen te moeten voorspellen. Neen, wat de Kamer in December jl. was, is zij nog; — wat zij toen deed, zou zij nog heden doen; haar edel onafhankelijk en loffelijk gedrag van toen, volgt zij steeds, de schoone houding, welke zij eens heeft aangenomen, zal zij blijven volhouden. Met deze zal het alleen mogelijk zijn ons aller doel te bereiken, dat is: *Het heil van Nederland!*

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.